

Luzsicza István

Vidékek, ahol valaki

Kányádi Sándor halálhírére

ifjoncként a Műpában vagy ezer éve
azt se nagyon tudva még: ki kicsoda
nem láttam mint került egyszer csak oda
mégse kellett emlékeztetni nevére

lehet: egyenest Arany küldte ősz bárdját
míg én toporogtam hogy szólítsanak
mint nemlétező újat a nap alatt
s körülöttünk levegőtlen meleg nyár állt

a fehér galamb is magában topogott
ugyanúgy mint én a feszengő másik
s illet volna bár mondanom akármit
mégis amaz szólt aztán egy félmondatot

megállapítást közölt – avagy véleményt
meleget nyarat levegőtleniséget
vagy leginkább azt hogy *vannak vidékek*
tájak ahol *valaki jár a fák hegyén*

de hogyan is érthettem volna szavait
ha már apró lett mellette a környék
s eltörpülve zárta magába csöndjét
palota színház utak sínek meg a híd

felelet nem is hangzott el semennyi se
félválasznak félmosoly: nesze semmi –
mert van hogy csak nagyokat tudunk nyelni
amikor valamit mondani kellene

Tisztelettel emlékezünk a Mesterre, Kányádi Sándorra.